

ת"פ 42697/05/18 - מדינת ישראל נגד אמיר בוקאעי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 42697-05-18 מדינת ישראל נ' בוקאעי(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אמיר בוקאעי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יוסי גימפל

ב"כ הנאשם: עו"ד ליאונד פרחובניק (ס. ציבורית)

הנאשם באמצעות הליווי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית ונקבע כי כל צד יטען טענותיו לעניין זה באופן חופשי.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי ביום 29.4.18 בשעות הערב במהלך חתונה שהתקיימה במתחם משפחת ריאן בכפר כאבול, החזיק הנאשם באקדח מסוג CZ (להלן: "האקדח") ומחסנית תואמת ובה 7 כדורים, ללא רשות על פי דין.
- במהלך החתונה ירה הנאשם באמצעות האקדח מספר כדורים, ללא כל הסבר סביר. בהמשך, עזב הנאשם את החתונה ונסע יחד עם אחר ברכב בו נהג האחר כשהנאשם יושב במושב הקדמי שליד הנהג. באותה עת נשא הנאשם והוביל את האקדח והתחמושת עמו. בהמשך, נעצר על ידי צוות שוטרים בעודו נוסע ברכב כשהאקדח מונח מתחת למושב וכשבכיס הימני של מכנסיו תרמיל 9 מ"מ ובכיסו השמאלי 13 כדורים ו-3 תרמילים.
- בגין המעשים המפורטים לעיל, הורשע הנאשם בעבירות נשק (נשיאה והובלת נשק ותחמושת) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בעבירה של ירי באזור מגורים לפי סעיף 340א לחוק העונשין.
3. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו במקרה דנן הם שלום הציבור, ביטחון, בריאותו ושלמות גופו. נטען כי זמיונם של כלי נשק העוברים מיד ליד, בין אם לידיים עברייניות ובין אם לידי מפגעים למיניהם, תורמת להגדלת מעגל האלימות על כל הנובע מכך. נשיאתו של נשק חם באופן בלתי חוקי, תוך עשיית שימוש בו, מקרבת את הסיכון לאלימות קשה עד קטלנית.
- המאשימה הוסיפה כי כלל הנסיבות המנויות בסעיף 40ט לחוק העונשין מתקיימות בענייננו, על הצד החמור. כך לגבי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה שהינו מוחלט ולהעדר כל סיבה לביצוע העבירה, כמו גם יכולתו להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו וכך לגבי פוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מנשיאת הנשק והתחמושת ומהירי שבוצע באזור מגורים.
- בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, עתרה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר בפועל. נוכח הודאתו של הנאשם במיוחס לו והזמן השיפוטי שנחסך עקב כך, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל במחצית הראשונה של מתחם הענישה. זאת, לצד מאסר מותנה וקנס.

4. הסנגור מצדו הדגיש בפתח דבריו כי מדובר בצעיר כבן 24, נעדר כל עבר פלילי, אשר גדל בנסיבות משפחתיות קשות ועבר ניסיון אובדני במהלך שנת 2016 כאשר ירה לעצמו בראשו, ונפגע עקב כך פגיעה חמורה. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי שולחו סובל מפגיעה אורגנית מוחית כתוצאה מהניסיון האובדני ומכאן שמדובר במי שסובל ממגבלה שכלית ממשית ומתקשה להבין כהלכה את הפסול שבמעשיו או את חומרתם ומשמעותם. בנסיבות אלו סבור הסנגור, כי קיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית שלה יש ליתן משקל ממשי בקביעת מתחם העונש. בנוסף, הפנה הסנגור לעובדה כי מעשיו של הנאשם לא גרמו לכל נזק לגוף או לרכוש וכי הובלת הנשק ונשיאתו היו למרחק קצר ביותר.

ההגנה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין מספר חודשי מאסר בודדים בפועל ועד לשנת מאסר אחת. לדעת הסנגור, יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מחמת שיקולי צדק הנוצצים במגבלה החמורה שנגרמה לנאשם כתוצאה מהניסיון האובדני, ובנסיבות חייו הקשות באופן קיצוני. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מאסרו של שולחו הנתון במעצר מאז יום 29.4.18.

5. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו, התחייב שלא לחזור על מעשים דומים וביקש הזדמנות להשתקם ולהתקדם בחייו.

6. ככלל, מתחם הענישה ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה ולשם כך על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות במקרה זה הינו הערך של הגנה על ביטחון הציבור, שלומו ובריאותו. נשיאתו והובלתו של נשק חם יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של יום לידי גורמים שיעשו בו שימוש למטרות פסולות. בנוסף, ירי באמצעות נשק באזור מגורים, אף אם הוא מכוון לאוויר ונועד להביע שמחה, יש בו כדי ליצור סיכון ממשי לפגיעה בחפים מפשע. נוהג זה, הקיים במגזרים מסוימים בחברה הערבית ראוי לגינוי והוקעה, שכן הוא טומן בחובו סיכון לבאי השמחה בה נעשה הירי, כמו גם לעוברי אורח תמימים. היו אף מקרים בעבר בהם קופחו חיי אדם או נגרמו חבלות חמורות כתוצאה מאותו ירי. נכון הוא שלא מדובר בירי הנעשה במסגרת חיסול חשבונות או יישוב סכסוכים עברייניים. יחד עם זאת, מדובר בתופעה המסכנת חיי אדם, אותה יש לעקור מן השורש, גם על דרך של הטלת ענישה ממשית. חומרתה של עבירת הירי מנשק באזור מגורים, על ההשלכות הקשות הנובעות הימנה הובילה את המחוקק להחמרת העונש הקבוע לצדה (ראו תיקון 134 לחוק העונשין שהתקבל ביום 16.7.18). תיקון זה אומנם לא חל בעניינו, שכן העבירה בוצעה עובר לתיקון החוק, אך הוא מלמד על מגמת ההחמרה בענישה המתחייבת במקרים מסוג זה.

7. על חומרתן של עבירות הנשק עמד בית המשפט העליון לא אחת. בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.17) נקבע כי:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן 'התגלגלותם' של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

בע"פ 9702/16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.17) נקבע כי:

"ככלל, בפסיקת בית משפט זה באה לידי ביטוי, בשורה ארוכה של פסקי דין, מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק (ראו למשל: ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן [פורסם בנבו] (19.1.2014); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (4.12.2011); ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' הייבי [פורסם בנבו] (18.12.2011); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.2013)). גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיאת נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלו ועל הצורך להרתיע מפניהן בדרך של הטלת עונשי מאסר, גם על נאשם שאין לו עבר פלילי מכביד (וראו למשל: ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.3.2016); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור [פורסם בנבו] (1.2.2015)). הכלל של השתת מאסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירת החזקת נשק חל גם כאשר מדובר בעבירות שאינן במדרג הגבוה, כמו מקרה זה (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2009); ע"פ 2398/14 אלהזיל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.7.2014)). במסגרת זו יש להביא בחשבון כי גם פעילות עבריינית הכוללת העברת כלי נשק ממקום למקום באופן בלתי חוקי לרשותו של הנאשם והחזקתו בו למשך זמן, ללא כל פיקוח ובקרה, עשויה להביא בסופו של יום לתוצאות הרות אסון. נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, החזקת נשק באופן בלתי חוקי תוך יצירת הפתח והאפשרות הזמינה לשימוש בו, מהווה סיכון של ממש לשלום הציבור (ראו גם: ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.7.2013); ע"פ 1323/13 בעניין חסן הנ"ל). זאת על אחרת כמה וכמה שעה שמדובר בסוג של כלי נשק שעשוי להביא למותו של אדם.

כן ראו דברי בית המשפט בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמיר בסך** (8.3.2017):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של

החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך (ראו למשל: ע"פ 2422/14 ח'דר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 וההפניות שם (21.12.2014); ע"פ 2918/13 דבר נ' מדינת ישראל, פסקה 8 וההפניות שם (18.7.2013)). לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושגים על עבריינות נשק (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 14 וההפניות שם (19.1.2014); ע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011)).

8. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם בענייננו, הרי שמעבר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, הבאתי בחשבון את חלקו של הנאשם בביצוען שהינו מוחלט וכן את העובדה שלנאשם לא הייתה סיבה מוצדקת לביצוע העבירות. לא מצאתי יסוד לטענת הסנגור לפיה מדובר בנאשם הסובל ממגבלה שכלית המקשה עליו להבין את הפסול שבמעשיו או את משמעותם. כמו כן, לא מצאתי מקום לטענה כי מדובר בנאשם המצוי בקרבה לסייג לאחריות פלילי. עיון בתעודה הרפואית מיום 24.7.18 אשר הונחה בפניי, מלמד כי אין עדות לכך שבעת ביצוע מעשיו נשוא הדיון היה הנאשם שריו במצב פסיכוטי פעיל והתנהגותו הייתה מאורגנת ומכוונת מטרה. לא זו אף זו, מאותה תעודה רפואית עולה כי לא מדובר במי שסובל ממחלה נפשית ואין עדות לקיום ליקויים קוגניטיביים, אף לא בעקבות הניסיון האובדני משנת 2016. יחד עם זאת, נסיבות חייו הקשות המפורטות באותה חוות דעת יילקחו בחשבון בעת גזירת העונש בתוך המתחם.

9. על יסוד מקבץ האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דנא, נע בין 18-24 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

10. בבואי לגזור את דינו של הנאשם בתוך המתחם ראיתי להביא בחשבון את הודאתו בעבירות המיוחסות לו בשלב מוקדם של הדיון ועוד בטרם החלה שמיעת הראיות. הודאתו, לא זו בלבד שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר,

אלא שהיא טומנת בחובה נטילת אחריות על מעשיו.

בנוסף, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי הוא נעדר כל עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

כמו כן, וכפי שצוין לעיל, הבאתי בחשבון את נסיבות חייו האישיות המורכבות, כפי שפורטו בתעודה הרפואית מיום 24.7.18 וכפי העולה מהתיעוד האחר שהוצג מטעם ההגנה.

11. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 29.4.18.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור משך 3 שנים כל עבירת נשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם משך 3 שנים כל עבירת נשק מסוג עוון ויורשע בגינה. זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ט, 01 נובמבר 2018, בנוכחות הצדדים.